

[Industriministeren]

Navigationsuddannelsen er under fortsat udvikling både for at sikre den danske handelsflåde de bedst mulige navigatører og for at fastholde uddannelsen som et attraktivt uddannelsesstilbud for de unge, der skal vælge fremtidigt erhverv.

Der sker løbende drøftelser med erhvervets parter i Søfartens Uddannelsesråd, og erhvervet har givet udtryk for en generel tilfredshed med dimittendernes kvalifikationer. Man har imidlertid udtalt, at der kan være behov for yderligere udbygning af såvel den tekniske del af uddannelsen som uddannelsen i sprog. I det omfang dette kan ske inden for de bestående økonomiske rammer, vil ændringer løbende blive gennemført. Der kunne også rejse sig et behov for yderligere ressourcer til området. Det må her have vægt, at der er tale om uddannelse af medarbejdere til et valutaskabende erhverv i fremgang og uddannelse af unge, der som situationen ser ud i dag, vil kunne få beskæftigelse straks efter endt uddannelse.

Der er endvidere i erhvervet enighed om, at uddannelsen også bør styrkes på områder, der vil gøre det muligt for navigatørerne efter en år-række til søs at opnå attraktive stillinger i land. Sådanne tiltag vil samtidig gøre navigatørernes beskæftigelsesmuligheder mindre følsomme over for eventuelle kommende konjunkturudsving i erhvervet. Regeringen kan tilslutte sig disse synspunkter.

Som følge af erhvervets behov og den stigende søgning til navigationsskolerne blev kapaciteten som led i den forstærkede indsats for aktivering og uddannelse på finansloven for 1991 udvidet fra 5 til 7 spor (parallelklasser). Den nu foreliggende prognose tilsiger en udvidelse til 12 spor. Denne kapacitet vil lokalemæssigt kunne tilvejebringes på de resterende 3 navigationsskoler, men en sådan forøgelse vil selvsagt blandt andet kræve en betydelig forøgelse af lærerstaben.

Regeringen vil nøje følge søgningen til navigationsskolerne med henblik på at fastlægge behovet for kapacitetsudvidelse. Der er imidlertid anledning til at understrege, at en kapacitetsudvidelse i høj grad forudsætter en samlet planlægning, hvor erhvervet deltager. Samtidig må erhvervet skabe mulighed for de nødvendige praktikpladser såvel i form af beskæftigelse af ubefarne skibsassistenter som i form af et forøget indtag af styrmandsaspiranter. Rederi-

branchen har altså en central opgave i forbindelse med løsningen af problemet med den navigatørmangel, der ellers må forudses at blive et af de alvorligste problemer for erhvervet i de kommende år.

b) Maskinmesteruddannelsen

Maskinmesteruddannelsen er tilrettelagt med henblik på at kvalificere unge til selvstændigt at forestå drift og vedligeholdelse af tekniske anlæg og installationer såvel til søs som i land. Den teoretiske uddannelse er 3-årig, idet der dog efter 1. årsprøve opnås kompetence til at gøre tjeneste som maskinofficer i mindre skibe, forudsat den fornødne fartstid.

Der er maskinmesterskoler i Frederikshavn, Ålborg, Århus, Esbjerg, Fredericia, Odense, Svendborg og København. I Ålborg og Odense er maskinmesterskolerne specielle afdelinger på de tekniske skoler, medens de resterende maskinmesterskoler er selvejende institutioner med 100 pct. statstilskud.

Til optagelse på maskinmesterskole kræves skolekundskaber svarende til 10. klasses udvidede afgangsprøver, og der forudsættes desuden enten en fuldført uddannelse inden for jern- og metalområdet eller en aspirantuddannelse, der omfatter 12 måneders maskinteknik værkstedsskole efterfulgt af 18 måneders praktik til søs og/eller i land. Der er for tiden ca. 50 pct. af hver kategori på maskinmesterskolerne.

Maskinmesteruddannelsen giver ud over mulighed for erhvervelse af sønæringsbevis også mulighed for at erhverve en række landbase-rede autorisationer som f.eks. el-installatør. Dette sammenholdt med, at der ikke i Danmark findes andre tilsvarende brede driftsteknikeruddannelser, gør, at ca. 70 pct. af de danske maskinmestre arbejder i land. Maskinmesteruddannelsen må således tilrettelægges ikke alene efter søfartens behov, men mindst lige så meget under hensyntagen til dansk industris behov.

I 1990 gennemførte Maskinmestrenes Forening i samarbejde med blandt andet Danmarks Rederiforening og Industriens Arbejdsgiverforening en undersøgelse af maskinmestres kvalifikationsbehov.

Resultatet gengivet i den såkaldte Damask-rapport var, at uddannelsen, der blev revideret i 1988, må anses for at opfylde de nuværende behov, og at der i øvrigt inden for den bestående